

Dosarul nr. 2ra-519/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Ojoga

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, L. Pruteanu, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Munteanu Tamara, reprezentată de avocatul Hîncu Sergiu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Munteanu Tamara împotriva Procuraturii Anticorupție și Centrului Național Anticorupție cu privire la ridicarea sechestrului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de avocatul Hîncu Sergiu în interesele Tamarei Munteanu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2019,

c o n s t a ț ă :

La 19 aprilie 2019, Munteanu Tamara a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Anticorupție și Centrului Național Anticorupție cu privire la ridicarea sechestrului.

În motivarea acțiunii, Munteanu Tamara a menționat că în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 13 iulie 2017, a devenit proprietara terenului cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,0623 ha, XXXXX, situat în XXXXX.

Contractul de vânzare-cumpărare a fost înregistrat la Oficiul Cadastral teritorial la data de 18 iulie 2017.

În temeiul autorizației de construire din 19 iunie 2017, pe terenul în cauză a fost construită o casuță de vacanță cu suprafața de 174,2 m.p., iar prin actul de recepție finală din 11 octombrie 2018, au fost recepționate lucrările de construcție și bunul imobil a fost dat în exploatare, cu înregistrarea acestuia la 16 octombrie 2018.

Reclamanta a reiterat că în temeiul procesului-verbal de punere sub sechestrul din 18 februarie 2019, întocmit de ofițerul de urmărire penală al Centrului Național

Anticorupție în cadrul cauzei penale intentată în privința Margaretei Burduja, Croitoru Simion și Secrieru Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 42 și 327 alin. (2) lit. b¹ și c) din Codul penal, a fost aplicat sechestrul asupra terenului cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,0623 ha, XXXXX, situat în XXXXX, ce-i aparține cu drept de proprietate.

Temeiul aplicării sechestrului a servit ordonanța de punere sub sechestrul din 21 decembrie 2018, precum și încheierea judecătorului de instrucție din 21 decembrie 2018.

De asemenea, Munteanu Tamara a specificat că nu are nici un statut în cauza penală menționată, cu atât mai mult că la data procurării terenului, nu erau aplicate careva interdicții în privința acestuia.

În scopul apărării drepturilor încălcate, la 29 martie 2019 a depus în adresa Centrului Național Anticorupție o cerere, prin care a solicitat ridicarea sechestrului aplicat pe bunul imobil ce-i aparține cu drept de proprietate.

Prin răspunsul Centrului Național Anticorupție, Agenția de recuperare a bunurilor infracționale din 09 aprilie 2019, i s-a comunicat că materialele acumulate au fost expediate organului de urmărire penală pentru a fi anexate la cauza penală și examinate după competență.

Munteanu Tamara a relevat că prin acțiunile organului de urmărire penală și ale procuraturii, i se încalcă dreptul de proprietate.

Reclamanta Munteanu Tamara a solicitat:

- ridicarea sechestrului de pe bunul imobil - terenul cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,0623 ha, XXXXX, situat în XXXXX, aplicat în temeiul procesului-verbal de punere sub sechestrul, întocmit de Centrul Național Anticorupție;

- anularea ordonanței Centrului Național Anticorupție de punere sub sechestrul din 21 decembrie 2018;

- anularea încheierii și mandatului judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2018 privind autorizarea aplicării sechestrului asupra bunului imobil în litigiu.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Munteanu Tamara.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că terenul cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,0623 ha, XXXXX, situat în XXXXX, a aparținut soților Munteanu Gheorghe și Munteanu Vera cu drept de proprietate comună în devălmășie dobândit prin contractul de vânzare-cumpărare din 10 martie 2017.

Ulterior, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 13 iulie 2017, Munteanu Gheorghe și Munteanu Vera au înstrăinat terenul menționat Tamarei Munteanu, iar la 18 iulie 2017 a fost înregistrat dreptul de proprietate al Tamarei Munteanu asupra terenului cu nr. cadastral XXXXX.

Ulterior, la 16 octombrie 2018, a fost înregistrat dreptul de proprietate al Tamarei Munteanu asupra construcției cu nr. cadastral XXXXX, situată în XXXXX.

De asemenea, instanța de fond a constatat că prin ordonanța Centrului Național Anticorupție din 21 decembrie 2018, a fost aplicat sechestrul, inclusiv, asupra bunului imobil cu numărul cadastral XXXXX (teren extravilan), cu suprafața 0,0623 ha, situat în XXXXX, cu valoarea cadastrală totală a bunului imobil estimată de către organul cadastral în sumă de 137 812 lei.

La fel, prin încheierea și mandatul judecătoresc din 21 decembrie 2018 a judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a autorizat aplicarea sechestrului, inclusiv, asupra bunului imobil cu numărul cadastral XXXXX (teren extravilan), iar prin procesul-verbal de punere sub sechestrul din 18 februarie 2019, a fost pus sub sechestrul bunului imobil cu numărul cadastral XXXXX.

Instanța de judecată a reținut că, legiuitorul a stabilit expres posibilitatea sau modalitatea altor persoane decât bănuitul, învinuitul și inculpatul de apărare a drepturilor și intereselor sale, care consideră că sunt afectate prin aplicarea sechestrului în cadrul unui proces penal.

La caz, a specificat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2018 și mandatul judecătoresc din aceeași dată, nu au fost contestate de Munteanu Tamara, iar din conținutul acestor acte s-a constatat că aplicarea sechestrului asupra imobilului cu număr cadastral XXXXX este necesară și proporțională scopului legii procesual penale, precum și în scopul asigurării unei eventuale confiscări speciale asupra bunurilor rezultate din infracțiunea incriminată învinuiților pe cauza penală nr. XXXXX.

Or, potrivit procesului-verbal de punere sub sechestrul din 18 februarie 2019, s-a stabilit că bunul imobil litigios rămâne spre păstrare la Munteanu Tamara, care a fost avertizată de răspundere penală pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea acestui bun, conform art.251 din Codul penal.

Cu atât mai mult că pct.7 din contractul de vânzare-cumpărare din 13 iulie 2017, prevede că în caz de apariție a oricăror litigii din partea organelor statale, nestatale și a persoanelor terțe sau neînțelegeri în privința bunului imobil înstrăinat, apărute până la momentul semnării contractului, vânzătorii își asumă responsabilitatea de a le rezolva.

Astfel, se atestă că vânzătorii bunului imobil au prevăzut unele litigii care pot apărea în urma înstrăinării bunului imobil litigios Tamarei Munteanu.

Prin urmare, instanța de judecată a constatat că, punerea sub sechestrul a bunului litigios, constituie o măsură procesuală prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică, cu un scop legitim de a repara un eventual prejudiciu cauzat prin infracțiune, fiind proporțională scopului urmărit, reieșind din eventualul quantum al prejudiciului estimat de organul de urmărire penală

În consecință, instanța de fond analizând probele administrate, a conchis că temei legal de a scoate bunul imobil de sub sechestrul, aplicat în cadrul urmăririi penale în cauza penală nr. XXXXX în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune și autorizat prin încheierea și mandatul judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2018, nu este, prin urmare, cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020, s-a respins apelul declarat de avocatul Hîncu Sergiu în interesele Tamarei Munteanu și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2019.

La 05 februarie 2021, Munteanu Tamara, reprezentată de avocatul Hîncu Sergiu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care s-a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Munteanu Tamara, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu s-a expus în decizia sa asupra motivelor indicate în cererea de apel, motivată pe baza unor date concrete și probele anexate la materialele cauzei.

La caz, a specificat că organul de urmărire penală ilegal a aplicat sechestrul asupra bunului ce aparține unui proprietar de bună-credință care nu figurează în cauza penală intentată în privința Margaretei Burduja, Croitoru Simion și Secrieru Mihail.

Totodată, a reiterat că art. 209 alin. (2) din Codul de procedură penală, prevede dreptul altei persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul care consideră că punerea sechestrului asupra bunurilor sale este efectuată ilegal, sunt în drept să ceară organului de urmărire penală sau instanței să scoată bunurile de sub sechestrul.

De asemenea, recurenta a menționat că la examinarea cauzei în instanța de apel, intimatul nu a fost prezent, deși a solicitat amânarea cauzei pe motivul dat.

La 25 februarie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatilor copia recursului fiind recepționat de către Procuratura Anticorupție și Centru Național Anticorupție la data de 04 martie 2021, conform avizelor de recepție (f.d. 229-230).

La 12 martie 2021, Procuratura Anticorupție a depus referință la recursul declarat de Munteanu Tamara, prin care a solicitat să fie respins.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 27 octombrie 2020, iar la 07 decembrie 2020, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată a instanței de apel (f.d. 209).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 05 februarie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, p.38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Munteanu Tamara, reprezentată de avocatul Hîncu Sergiu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Munteanu Tamara, reprezentată de avocatul Hîncu Sergiu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas